

ВИХОДИТЬ В ЧЕРНІВЦЯХ
що середи, п'ятниці і неділі,
з тижневим додатком
„РУСКА РАДА“.

Редакція, адміністрація і експедиція
при улиці Петровича ч. 2.

Рукописи звертає ся лише на поперед-
че застережене. — Рекламациі неопе-
чатані відні від оплати поштової.

БУКОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“

разом з „Рускою Радою“:

на цілий рік	20 К.	—	с.
„ пів року	10	—	„
„ чверть року	5	—	„
„ місяць	1	70	„

Поодинокое число „Буковини“ 16 сотників.

Передплата і належитість за інсерат
платні в Чернівцях.

Про так зване „Українофільство“.

У 84. ч. Київск-их „Отклик“—ів помістив київський учений і поет Іван Стещенко статтю, яку вважа-
ем за відповідне передати ось тут
в переводі і для наших читачів:

„В звісній постанові комі-
тету міністрів в справі українсько-
го слова признано угноючими за-
ходи обмежуючі його, а викликані
думкою про сепаратистичні тенден-
ції „Українофільства“. Через те
зроблено почин для здійснення одної
із головних задач українського ру-
ху іменню для свободного розвитку
рідного письменства.

Разом із сим остали — розу-
мієть ся — невиконані другі, не
менш важні задачі сього руху, а
також не вьяснено і самого поня-
тя „українофільства“, на скільки
можна про те що-небудь думати
на основі тої постанови. Після неї
виходило-б, що суть українофіль-
ства, се стремління до літературного,
а може й політичного відділення
України від Росії, та що воно є
явищем напосним. Чи ж воно справ-
ді так?

На скільки ми се знаємо, то
таке поняття „українофільства“
являєть ся радше натхненем звіс-
ного роду преси, яка веде свій по-
чаток ще із часів Каткова, але із
дійсним станом річий значно роз-
ходить ся. Що-ж се таке „україно-
фільство“?

Після етимології слова — укра-
їнофілом є чоловік, що любить Укра-
їну. Як ми назовем так людину
українського походження, то розумі-
ємо під тим, що зовсім понятне,
щось більше, як звичайну любов
чоловіка до рідного краю. Поляка,
що любить свій край не станемо
називати польонофілом і так даль-
ше. Під назвою „українофіль“ без-
сумнівно розумієть ся окрема, свід-
дома, так сказатиб умовитована лю-
бов до України. На віщо-ж ужи-
вати в такому случаю так таємни-
чого слова, як українофільство, коли
у нас є назва патріот, яка зовсім
точно означає синів рідного краю,
що люблять його свідомою любовю?
Український патріот, се означене —
коли його приложити до Україн-
ців — зовсім ясне, навпаки-ж зо-
всім непонятну і тільки запутуючу
справу, назву „українофіль“ треба
зовсім відкинути.

Отже „українофільство“ — се
рух між українськими патріотами.
Чи-ж питане стане яснійшим через
те, що станемо термін дефініювати
із більшою точністю і уживати
його? Ані на одробину!

І глибоко помиляє ся той, хто,
вимовляючи слово „українофіль“, ду-
має що що-небудь розуміє, або гово-
рить про річ для кого-небудь зро-
зумілу. Поняття „українофільства“,
а також „українського патріотиз-
му“, обнимає все, а в той сам час

і нічо, се й становить його основ-
ну питомість.

Чи ж із того факту, що хто-не-
будь любить свою вітчизну, виявляє
ся що-небудь про внутрішній зміст
предмету сеї любови? Та-ж се річ
очевидна, що люблячий субект мо-
же бути після свого внутрішнього
змісту всім, а рівночасно й нічим.
Консеквентно йдучи треба би при
уживанню слова „українофіль“ або
„український патріот“ робити ана-
лізу внутрішньої суті особи або
групи осіб, які розпоряджають озна-
ченням свійством „українофільства“
і тільки тоді можна би висловлю-
вати ся із приводу суті сего змісту.
І коли ми приложимо подібне, впро-
чим єдине приймане до поняття „укра-
їнофільства“, то в ту мить побачи-
мо, що нам приходить ся говорити
про все відразу або, навпаки, про
нічо абсолютно.

Поява „українофільства“, чи там
українського патріотизму не нова,
новою, недавною вона й бути не
може, коли сам нарід існує вже
через не малу скількість століть.
А одначе, хоч суть його остає од-
наковою так тепер, як перед кіль-
кома століттями, то ми не будемо
розбирати головних признаков його
за весь час естования українського
народу. Коли суть його однакова і
в 17. і 18. століттю, то під зглядом
методичним буде квестією зовсім
обоятною, чи ми станемо говорити
про українських патріотів пізній-
ших, чи давнійших! Навпаки, се
буде навіть відповіднійше говорити
про український патріотизм в 19
століттю, бо саме у відношеню до
сеї доби піднесено сумнів, чи такий
патріотизм є вмістний? Вьяснюючи
отже суть стремління українських
патріотів в 19. століттю, ми рішимо
рівночасно також питане, чи той
патріотизм має право на естование?
Переглядаючи спис діячів-патріотів
України в 19. ст., починаючи від
І. П. Котляревського, треба призна-
ти, що всі вони, будучи патріотами
ріжнили ся одначе що до своїх
внутрішніх стремлінь — соціально-
політичних, економічних, культурно-
просвітних і т. п. Так стоїть спра-
ва й тепер: українські патріоти
ріжняться ся своїми поглядами і ста-
новлять осередок зовсім не одно-
цільний.

Соціально-економічні питання —
се як-раз сфера, у якій найрізкій-
ше проявляє ся різниця „україно-
філів“: там є і капіталісти і спе-
ціальні аграрії і народники і марк-
сісти і заступники всіх інших від-
мін економічних теорій. То-ж не
яло ся в сій області підчеркати
особливости „українофільства“ і не
тут треба шукати почви для супе-
речки із ним. Се-ж очевидно, що
прм. Українців-марксістів треба
утотожнювати із представниками
аналогічного напрямку в сфері су-
спільної економії у Росиян, Поля-
ків і т. д. і на всякий случай не-

розуміє змислу такого стремління
між Українцями хіба не повинно
мати місця.

(Конець буде).

Справоздане пос. Єротея Пігуляка в Кіцмани.

Дня 2. цвітня с. р. здавав посол
Єротея Пігуляк у громадскім домі в Кі-
цмани справоздане із своєї діяльности у
краєвім соймі. Для вислухання сего спра-
вездання зійшла ся вся руска інтеліген-
ція міста Кіцмани і яких 400 кіцмань-
ських селян. Хоч се справоздане було
призначене виключно для Кіцмани, то
щира праця дорогого нашого посла, за-
інтересувала і сусідні села, так що та-
кож і з них поприбували селяни й уч-
телі найбільше з Кіцводина. Годить ся
піднести і се, що на справоздане прий-
шло також велике число Жадів.

Незабаром після 2-ої години по пол-
но щирім привітанню послом присутних
передано провід зборів совітникови Се-
макови, який покликав на секретаря п.
В. Григоровича надуч. з Кіцводина. По
сім уділив провідник зборів слово пос.
Єр. Пігулякови, котрий говорив через 2
години менше більше ось так: Своє
справоздане розпочав від зазначення, що
сойм є вже 40 років, але нарід довший
ще не інтересував ся ним і навіть не
знав, на що є той сойм. Дальше порів-
нював сойм з громадскою радою, наво-
дячи, що в руках послів лежить вся сила,
або поліпшити або погіршити жите ці-
лого народу в краю. По сім дотеперіш-
ний несправедливий склад сойму, у якім
150 дідичів в краю заступає аж 10, а
730 тисяч народу лише 12 послів, а на-
рід до сего лиха в своїй темноті і за-
дорядою дідичівських посінак постунав
так, що вибирав не раз до 10 дідичівських
заступників ще 12 дідичів, як своїх за-
ступників, а з сеї то причини виходили
всія закони лиш на користь дідичів, а
не народу. На се ось такий примір: Тих
12 дідичів, ніби то заступників громад,
робили свого часу угоду з 10 иньшими
дідичами, яко заступниками дідичів, за
сплачуване дідичам права пропінацийного,
котре собі дідичі і так безправно набули,
і повели справу на велику некористь
народу так, що край мусить сплачувати
дідичам за якийсь видумане право пропін-
ацийне 16 міліонів.

Бесідник говорить дальше, що его
першого вибрано до сойму, яко недідича
року 1890. Отже перед 15 роками і за-
чав він зразу лагідно упоминати ся за
кривдами народу, а як то не помагало,
то й острійше. Зрозуміла річ, що хісна
з сеї роботи не було, бо одному заяпери
ніяк дати собі раду із 30 гончими. Піз-
нійше увійшли до сойму і другі щирі
посли народу, вперед рускі, а за ними
волоскі і німецькі, і через злучене сих
всіх послів в „Вільнодумний Союз“ для
виборення загального добра недідичів але
народу без різниці довели сі послі своєю
широю і неустанною працею для загаль-
ного добра краю до того, що більшість
дідичівська, не могучи враз-у-раз слухати
виявлювану кривду народу, втекла із
сойму перед меньшостію згаданого со-
юзу, і саїдували нові пам'ятні ви-
бори дня 22. липня 1904 року,
до чого причинила ся найбільше про-
світа темного люду переведена народ-
ними школами. При послідних виборах
вибрали громади остаточно (по поновнім
виборі в Сучаві) усіх своїх 12 правди-
вих заступників. До сих прилучили ся
при нарадах у соймі також 7 заступни-
ків міст і торговельної палати, і таким
чином лежить тепер керма краю не в
дідичівських руках, а в руках вірних при-

телів народу, і тому є надія на освобод-
жене населення Буковини із ярма діди-
чівського, в котрім оно стогне вже через
40 років. Тут наводить посол з притис-
ком, що і настала вже зміна і то велика,
бо в послідній сесії скасовано неспра-
ведливі панські закони і уложено між
иньшими 22 важнійших законів. В краю
настане по санкції сих законів великий
переворот, поверне ся в краю
все не горі ногами але горі
головою, а нарід, котрий проливав за
сю землю свою кров і всяких ворогів,
віджне свободнійше і не буде потребу-
вати іти з рідного краю в світ за море.

Дальше зупинив ся посол при важ-
нійших законах, недавно порішених.

Найперше розповів він про закон
пропінацийний і сказав, що при заїй до-
теперішній господарії з пропінациями
було з них 1½ міліона річного доходу.
Край перебере тепер пропінаций в свої
руки і буде так господарувати, що дасть
½ міліона на сплачене довгу, а 1 міліон
лишить на обхід для краю, через що не
треба буде підвисувати додатків до по-
датку, але ще навіть є повна надія на
знижене тих додатків. Край буде винай-
мати пропінаций лиш тим, хто сам буде
занимати ся розпродажею навитків, че-
рез що зникнуть також баришівники-ді-
дичі, бо от приміром у Лужанах мусів
дати пропінатор такому баришівникови
поверх 4000 відступного. Пропінатор не
буде вже потребувати заробляти і на
баришівників, і тому зможуть бути на-
підки ліпші і дешевші.

Дальше пояснив посол закон про до-
роги і рогатки і доказав, що послідні
через їх кривдне запроваджене до справ-
дінні шибениці по дорогах. Новий закон
зносить дотеперішні повітові дорогові
комітети, котрі були без жадного над-
зору, а запровадить краєвий комітет до-
роговий. Так само будуть усунені й ро-
гатки, а удержане доріг розложит ся на
податок від корони: Утримане одного
краєвого комітету буде коштувати менше
ніж багатьох повітових, а рогатки бу-
дуть ті оплачувати, котрі легше живють,
значить, котрі платять більші податки,
через що знов настане полєкша для під-
упалого народу Буковини.

За сям слідувало обьяснене закону
про обшари двірекі. Їх скасує ся, а ді-
дичі не будуть вже вільні від оплати
додатків громадських, але будуть платити,
як перший ліпший господар, а щоби гро-
мади не потребували занимати ся поряд-
ками на їх добрах дістануть дідичі 40%
від громад назад.

Рівночасно з сям законом мусів
сойм уложити закон громадскій, щоби
була ліпша господарна по громадах з
майном громадским. До виборів будуть
розділені громади на 3 класі, але не пі-
сля маєтку, як до тепер, але після го-
лов, через що стануть всі 3 класі рівні.
Рішення Ради громадскої мусять вперед
одержувати потверджене краєвого Ви-
ділу, а крім сего будуть ще для неспо-
діваної ревізії рахунків громадських
установлені 2 інспектори громадскі.

При обьясненні закону банкового на-
вів п. пос. що по скасованю панщини
перебрав нарід чисту землю, а тепер
тяжить на ній крім незаінтабульованих
довгів в книгах ґрунтових 40 міл. дов-
гу головню тому, що земля приносить
лише 5 проц. чистого зиску, а за по-
жички треба було платити 10 проц. і
більше. Щоби отже освободити нарід
з лихварських рук заведе ся від 1. лип-
ня с. р. краєвий банок з можливо деше-
вим процентом, а той буде спомагати
людей через райфайзенські каси. Треба
отже завчасу закладати такі каси, де їх
до тепер ще нема.

В кінці згадав п. пос. ще і про
справедливіший закон за презенту
святчеників, щоби при обсаджуваню па-
рохій мали слово і громади. Вкінці про-

сив посол, щоби присутні так Русини, як і Жиди висказали свій осуд що до его поступованя в соймі.

За кожним з наведених законів діставав бесідник гучні оплески і однодушні одобрєня его поступованя, а онісля прийнято на внесенє п. Ростоцького із Кіцмана одноголосно отсю резолюцію від руского народу: „Зібрані тут виборці міста Кіцмана висказують своему дороговому послови, п. Єрот. Пігулякowi, щирю подяку за его неуготому працю коло віднесеня руского народу на Буковині взагалі, а міста Кіцмана з'особна і ухвалюють ему повне признає за его польську діяльність. Далше висказують ему своє повне довіре, а солідаризуючи ся з его дотеперішною політикою просять его і далше так, як до тепер заступати інтереси руского народу і визволити руский нарід цілковито згід віддичівської дотеперішної неволі“. Іменем Жидів прилучив ся до сїї резолюції п. Вольф Тененблг, заявляючи отверто, що п. пос. робив у соймі найменше 10 разів більше, як тут говорив.

Подякувавши за висказанє ему довіре, згадав ще пос. Єрот. Пігуляк, що він займав ся ще особно справою гімназій у Кіцмані і заявив, що п. президент відносить ся прихильно сїй справі і є за тим, щоби релігійний фонд збудував дїм для гімназій, а громада аби дала лише отриманє. При сїй нагоді пердала Рада громадска під проводом п. Бажана п. пос. дотичну петицію, висказуючи ему рівночасно, яко почетному горожанинowi міста Кіцмана, найсердечніші бажаня, на що відповів п. посол довгою промовою.

Крім сего зголошував ся до слова п. Петро Словський з Кіцмана, щоби при чищеню шляхів при повітових дорогах не кидано рінь і глину людям на ниви, і дістав від п. посла підновід, що вже при недалеких заведеню краєвого комітету дорожого буде се поладженє.

Пан Ілаш Руснак з Кіцмана просив, щоби зробити раз конець тій обставині у Кіцмані, що кілька бунтівників не дає перейти порядним людям дороги. П. пос. відповів, що є вже надія на ліпший порядок, бо чув се передом і говорив вже в сїй справі з п. управителем староства і з п. начальником міста. Рівночасно промовив п. посол всім до серця, щоби між собою проживали мирно.

Далше говорив п. Теод. Головачук із Кіцмана, що місто тратить деякі границі з релігійним фондом і дістав відповід, щоби не заспати сїю справу, як будуть небагом закладати нові книги ґрунтові.

Той сам селянин упоминав ся також, щоби релігійний фонд платив громадські додатки і получив відповід, що сойм ухвалив вже дотичний закон.

При кінці упоминав ся п. Теод. Георгійко з Лашківки, щоби релігійний фонд винаймав поле поодиноким ґаздам, а п. пос. вияснив, що се буде аж тогди можливо, як ввійде в жите краєвий банок. З него зможуть дістати райфайзенські каси більшу суму грошей,

будуть лічувати тогди поле релігійного фонду і роздавати то поле поміж люди.

За сим подякував п. пос. еще раз щиро за численну участь і розпрощав ся з своїми виборцями, а они розійшли ся з повною надією на ліпше добро на своїй рідній землиці.

Писар.

Наслідки невідвільної господарки.

По уступленю міністра фінансів Бем-Баверка подавано ріжні причини его поступку, та найзагальнішою була опінія, що Бем-Баверк, який вважав за відповідне при своїй господарці оглядати ся не тільки на жаданя міністерства війни, але також на фінансову спроможність скарбу та податників, уступив для того, щоби зробити місце иньшому міністрови, більше бюрократичному, у котрого би жаданя міністерства війни були найважливішою політичною konieczністю, якій треба підпорядкувати всі инші вигоди так держави, як і загалу горожан. Що ся опінія була правдива, доказує дотеперішня господарка наслідника Бем-Баверка, котра показала ся в повнім світлі підчас переговорів корони з угорскою опозицією. Се відома річ, що минулого року делегації спільні ухвалили 450,000.000 кор. згідно 390,000.000 к. на кораблі та арматі. Але сї гроші повинні були після законів конституції австрійської насамперед бути ухвалені австрійським парламентом та угорським соймом, чи радше парламенти мали ухвалити, відки ті гроші мають ся взяти, чи з пожички, чи з засобів скарбу, а доперва тоді могли бути ратами зі скарбу виплачені і зужитковані. А тимчасом міністер війни, не числячи ся з тим, що австрійський парламент ще сих кредитів не ухвалив, та що сойм угорський ухвалив лише 53,000.000 доси, для него найважливіше се, що круги військові жадають грошей і він мимо найвиразніших постанов законних видає гроші на цілі военні без затвердження парламентів, так що коли треба було на жаданє опозиції угорські ухвалу сих кредитів відволічи на 2 роки — показало ся, що з 450,000.000 є не виданих лише 80,000.000 кор. а 370,000.000 кор. або вже видані, або загвож-

жені обовязуючими замовленнями. Тепер стає ясно длячого правительство Кербера і инішні правительство Гавча так твердо домагали ся рефундації вичерпаних засобів скарбових, тепер стає ясно, чому правительство не приступає до будови каналів водних, хотій після ухвали парламенту їх будованє повинно було почати ся вже перед роком, тепер стає ясно чому Бем-Баверк мусів уступити міністерску теку своему наслідникови. І коли би хтось дивував ся, як ся подія могла в конституційній державі сповнитися, то вистарчить пояснити, що міністер війни, як взагалі всі спільні міністри є невідвільні перед парламентами.

Розуміє ся, що така безконтрольна, дбаюча тільки про зріст мілітаризму господарка ради в цілі удержаня „великодержавного становища“ Австрії, обявляє ся і на зверх на населеню держави: Ось цифри віденьського торгу виказують, що мимо приросту лїдності в Австрії в послїдних лїтах — скількість спожитих средств поживи що року меньшає. Прм. коли сума худоби призначеної на заріз виносила в р. 1901 263.833 штук, то в р. 1902 она спадає вже на 257.170 штук, в р. 1903 на 256.818 штук, а в р. 1904 на 251.366 штук. Отже в протягу 3 років мусїли горожани, мимо свого зросту чисельного, зменьшити скількість мяса споживаного в році о 12.467 штук худоби! За те росте число нових армат і нових воєнних кораблів.

Росія й Японія.

Події воєнні вступили в нову фазу розвою. Коли на суші відбуває ся далше концентрованє армії російської, та коли команданти російські, як Куропаткін та Леневиц, не маючи що иншого доносити, оповіщують цареві іменем офіцерів своїх, що они молять ся за царя, цареву, наслідника престолу і властителя полку (з нагоди що 11. і 12. полк обходили сьвято полкове) і що они певні, що ворог буде побитий, лише на се треба часу (розуміє ся, що цар подякував за се запевненє) — то на мори заносить ся на більш рішучі події. Ось несподівано для всіх виплив Рождественський на хінське

море 9 с. м. пів до 1 год. в полудне російська флота по 4 кораблі в ряді в числі 47 кораблів (між ними є 23 транспортних) переплила в віддаленю 7 миль попри Сінгапур, впливаючи на води хінського моря. Блише до рос. кораблів допущено лише рос. конзуля в Сінгапур, що доручив флоті телеграми і принїс вістку про битву під Мукденом, а крім него ще й кореспондента Бюра Райтера. Кораблі є покриті на лїнії водній поростами — доказ довгого перебуваня на воді. Небогатов ще не получив ся з Рождественським. Здає ся, що Рождественський нарочно не ждав на Небогатов, бо ті кораблі, що їх має Небогатов, як не зашкодять скорости і свободі рухів флоти Рождественського, то їй на певно нічого не допоможуть. Рождественський пливе до Формози французкої, щоб там набрати вугля і запасів поживи. Тимчасом про флоту японську не чути нічого. Певне тільки, що японська флотія торпедовців вишукала флоту російську і тепер уступає перед нею в віддаленю 7 миль морських на переді, слїдячи єї рухи. Що робить Того, де він є і який его плян, не звісно. Звісно тільки, що перед 6 тижнями попрацьав ся з мікадом і обняв команду над цілою японською флотою. Дехто сподїє ся, що японська флота заатакує російську коло Формози, щоб не допустити єї до набраня вугля і засобів живности й води. Се правда, правдоподібний догад, але все лише догад. На случай его здійсненя води полуд. хінського моря були би сьвідками найбільшого морского бою від часів битви під Трафальгаром, де адмірал англійський Нельсон знищив флоту Наполеона 1798 року.

НОВИНКИ.

Чернівці, 11. цвітня 1905.

Із „Svas y Ceskoslovenskeho studenstva“ в Празі, у яким заступлені студенти чеські і всі инші славянські студенти, а між ними й українські одержуюмо отсю заяву із просьбою о поміщенє: „Ustredni sbor „Svazu ceskoslav. studenstva“ уважає за свій культурний та студентський обовязок запротестувати проти ухвали зїзду німецького студентства у Відні, що висловив слїдуючі постанови: 1) щоби не закладати славянських університетів, 2) щоби був захо-

Максим Горький.

2)

Раз в осени...

Оповіданє бувшої людини.

Із рос. переклав Грицько Коваленко.

(Далше.)

... По човні невгавно бив дощ, і тихий шум його наганяв сумні думи, і вітер свистів, вриваючись в проламанє дно — в цілину, де біла ся якась трісочка, билася і трісочка жалібно і невгломноно. Хвилі ріки плюскали об берег і той плюскіт дунав так одноманїтно й безнадійно, нїби хвилі оповідали про щось невимовно худнє та тяжке, що обридло їм до шкодливости, про таке щось, від чого хотїло ся-б тікати їм та про що все таки не минучє казати. Шум від дощу еднав ся з плюском хвилі, і над перекинутим човном нїби носилось зітханє — протяжне, безкрає, тяжке зітханє землі, ображеної і втомленої сими віковичними змінами ясного й теплого лїта — холодною, туманною та вохкою осїню. І вітер все носив ся над безлюдним берегом та заціненою рікою, носив ся і виводив сумну пісню...

Місце під човном не мало жадного комфорту: там було тісно, вогко, в про-

бите дно сипались дрібні, холодні краплі дощу... вривав ся вітер... Ми сидїли мовчки та труслились з холоду. Мені, пригаду, хотїлось спати. Наталя притулилась спиною до борту човна, скорчившись в клубок. Обнявши руками колїна та поклавши на них підборїда, вона пильно дивилась на ріку, відчинивши широко очі... на білому тлі її обличчя вони здавались великими від синяків під ними. Вона не ворухилась і ся непорушність та мовчаня — я почував — будять в мені поступенно острах перед моею сусідкою... Мені хотїло ся забалакати до неї, але я не знав з чого почати.

Вона забалакала сама.

— Що за каторжне жите!... вимовила вона ясно, відрубно з глибоким переконанєм у тоні.

Але се не наріканє було. В сих словах було дуже багато байдужности для того. Людина просто подумала, як уміла, подумала й прийшла до відомого висновку, який і висловила на голос, якого я не міг перечити, бо й сам так думав. Через те я мовчав. А вона нїби, не помічаючи мене, сидїла далше непорушно.

— Хоча-б здохнути або що... — знов промовила Наталя, на сей раз тихо й замислено. І знову в її словах не було

чути жадної ноти наріканя. Було видно, що людина помисливши про жите, поглянула на себе і спокійно прийшла до висновку, що для охорони себе від глупоти житя їй не сила зробити щось друге, як тільки „здохнути“. Мені зробило ся невимовно нудно й боляче від такої ясности мисленя, і я почував, що коли буду мовчати далі, то напевно заплачу... А се було-б соромітно перед жінкою, тим більш, що ось вона-ж не плаче. Я постановив забалакати до неї.

— Хто се побив тебе? — спитав я, не надумавши спитати про щось розумніше та звичайніше.

— Та вже-ж Пашка... — рівно й голосно відповіла вона.

— А він хто?...

— Полубовник... Пекар один...

— Часто він бе тебе?

— Та як напеть ся, так і бе... Часто!

Прислунавшись звенацька до мене, вона почала оповідати про себе, про Пашку і про їх взаємнїни. Вона — дївчина з непутящих, що... — а він пекар з рудими вусами і дуже добре грає на гармонїї. Ходив він до неї в „заведеніє“ і їй дуже подобав ся, бо він людина весела і одягаєть ся чепурно. Чумарка за пятацять рублів і чоботи в його з „набором“... З сего поводу вона

полюбила його і він став їй „борговий“. А коли став таким, то почав з того, що відбирав у неї ті гроші, що давали їй другі гості на цукорки, і напивавчись за ті гроші став бити її, — се ще нічого, — а то став „плутатись“ з другими дївчатами на її очах...

— Чи се-ж не кривдно мені? Я не згірш других... Виходить, що він знущаєть ся наді мною підляк. Позавчора я відпросилась у хазайки гуляти, прийшла до його, а у нього Дунька пана сидить. І він теж „под шєф“. Я й кажу йому: „підляк ти, підляк! Ракло ти!“ Він побив мене усю. Йї стусанами, й за волося — усяко... Се й ще дарма! А то ось розпанахав усю... як се тепер? Я до хазайки з'явлює? Усе порвав: і спідницю, й юцину — новенька ще зовсім... нятє рублів дала!... і хустку зірвав з голови... Господи! Як я маю бути тепер? — заголосила вона зразу журливим, надсадженим голосом.

І вітер вив, стаючи все дужчим та холоднішим...

У мене знову зуби почали витанцювувати. А вона теж корчилась з холоду, прислунавшись о стільки близько до мене, що я вже бачив крізь пітьму блиск її очей...

(Конець буде).

ваний німецький характер німецьких університетів (пр. у Відні). 3) щоби студенти жидівського віроісповідання були допущені до студій на висших школах тільки відносно до проценту їх населення до всіх горожан, (зізд відбував ся від 2.—6. марта 1905) — і звертає увагу, що тими некультурними ухилами відмаляється ся права на образоване з одної сторони ненімецьким народностям, з другої сторони тим, що належать до певної конфесії в розріз всім поступають людскости та основним державним законам. Хотий ці ухвали не мають законодатного значіння, то однак є доказом цілковитого недостатку поняття справедливости, а зарозом сумною чертою культурного урвоня німецьких академіків, які в своїм шовінізмі не встидають ся так петроградних ухвал. — За „ustred. sbor „Sv. ces. slav. stud.“, Phil. C. Milan Svoboda t. c. mistopredseda, Must. Jos. Tyrzicky t. c. jednatel.

Катастрофа в Мадриті. Телеграми з 9. с. м. рознесли з Мадриту вість про страшну катастрофу, яка там лучила ся при будові величезного 500,000 метрів куб. об'ємного резервуару. При роботі було зайнятих 435 робітників. При пробованню витривалости резервуару через накладане шхти землі грубої на 80 см. завалив ся він, греблюючи під собою робітників, з котрих 235 уважають за пропавших; решта майже всі легше або тяжше ранені, виратувало ся лиш дуже мало. Вість про страшну катастрофу блискавицею розійшла ся по місті, стягаючи тисячі людей на місце нещастя. Ратунком заняло ся військо. На місце катастрофи прибув король і міністри. Робітники вже від давня предвиджували катастрофу і показували 4 великі риси в резервуарі, та підприємці і інженери не робили собі нічо з того. В виду сего зарядив міністер рільництва слідство проти винуватих, а на нараді міністрів вибрано комісію слідчу, що складає ся з половиною цивільних, а половиною військових осіб під проводом генерала Цереро. Серед робітників Мадриту викликала катастрофа страшне обурення. Жінки переходять з чорними хоругвами місто і змушують замінити склади на знак жалоби. Вчора урядило 5000 робітників велику демонстрацію, при якій прийшло до кровавого конфлікту з поліцією.

Поважний вік. В Лондоні померла в 93. р. жити нягннн Аберсгорт. Небіжка мала 200 потомків в простій ліній т. е. синів, внуків та правнуків, з котрих доси живе ще 162. Самих правнуків і праправнуків було в р. 1904. 92. А 20 членів палати лордів англ. се єї потогми безпосередні. Перед двома роками в 91. річницю уродин княгині 145 потомків в простій ліній складало особисто свої бажання ювіляції. Смерть єї окриває жалобою половину англійської аристократії.

Нове масове затроєне. Другого дня в фабриці сукна в Пабяніцах потерило ся знов масове затроєне робітниць (про затроєне 60 роб. ми вже писали). Кільканайцять з них тяжко недужих відвезено до шпиталю, а кількадесят легше хорих домів. Переведене слідство виказало, що отроєне наступило від розсіпаного аршенику; хто однак допустив ся сего злочинного розсіпаня аршенику в намірі потроєня робітниць, досі незвісно.

„Комітет тринадцятьох“. В Будапешті багато заможних осіб дістало листи з жаданем, щоби на вказанім місці зложили по 1000 кор. в противнім разі же їх смерть. В листах тих найдено також порошок, в яким розізнано динаміт. Листи були підписані словами: „Комітет тринадцятьох“. Розуміє ся поліція горячо пошукує за тим цікавим комітетом, але ще доси не могла впасти на его сліди.

Однодневний генеральний страйк. В Шеґедині на Угорщині застрайкували перед кількома днями робітники ткацкі, закладаючи після прийнятого звичаю табір страйковий. Та власти, як всегда, виступили проти страйкуючих і щоби їх зломити, розв'язали табір страйковий а бурмістр Шеґедину прогнав з міста робітничого проводника Решеа. Але тоді всі робітники шеґединські проголосили страйк генеральний, що тривав цілий день. Аж коли бурмістр відкликав Ре-

ешеа назад і привернув страйковий комітет, робітники проголосили закінчене генерального страйку.

Оповідки і іменованя:

Із ради шк. краєвої. Міністерство просвіти і віроісповідань дозволило, щоби аж до порішення справи системізования нових урядів краєвих шкільних інспекторів в приміненю § 4. закону із 26. марта 1869. Взд. ч. 40 передано професорови Омелянови Поповичеві і Діонізови Сімоновичеві, яких приділено до ради шкільної і наділено функціями краєвих інспекторів шкільних — самостійний реферат про педагогічно-дидактичні справи в приділені їм народних школах (т. е. руских згляд. румунських Ред.) а також самостійне інспекціоноване в тих школах під условинами наведеними в предложенім нарисі службової інструкції. — Орсей міністерський розпорядок посуває справу визволу нашого шкільництва від чужих і дуже часто ворожих чинників знов о один крок наперед, а рівночасно дає спомогу керманичеві руского народного шкільництва інсп. О. Поповичеві який досі положив для него неоцінені заслуги, ще видатніше прицювати на тім переважнім полі народного розвитку.

Головний виділ „Рускої Бесіди“ в Чернівцях ухвалив на засіданню з дня 26. марта і 7. цвітня с. р. відступити фільм „Рускої Бесіди“ на рік 1905 на їхні потреби половину членських вкладок з їхніх повітів, далі змінив деякі постанови статуту „Союза Січій на Буковині“ після жадань „Січій“ і предложив статут правительству до одобрення, ухвалив заснувати фільм „Рускої Бесіди“ в Путивлі для судових повітів Путивлів і Седетин, відтак прийняв до відомости справоздання своїх відпоручників про отворене фільм у Вишніви і читалні в Новій Жучії та, що предложено правительству статуту нових читалень в Комарівцях, Гатні, Бразі, Багні, Стебнях і Сирчу тай фільм в Сторожинці і Чернівцях.

До „Рускої Бесіди“ пристали ще читалня в Старих Мамаївцях, відтак уч. Киселиця з Чагра і учитель Галицький із Багні. Після поодиноких повітів належить доси до „Рускої Бесіди“ з Вишнівського 19 товариств, із Путивлівсько-Селетинського 18, із Кірманського 16, із Заставнецького 15, із Черновецького 13, із Вапківського 8, а із Серетського і Сторожинецького по 5, отже разом 99 товариств, себто 67 Читалень і 32 „Січій“. Що роблять прочі? Мабуть сплять сном блажених. Сумно і ще раз сумно. Побудуть ся й озвіть ся!

Із „Буковинського Бояна“. Пригадуємо членам, що проби до добродійного представлення „Подорож до Америки“ вже розпочали ся і просимо, щоби всі члени точно приходили на проби. В п'ятницю придуть солісти. — За виділ: Сімовичева, заступника голови. В. Сімович, секретар.

Із кругів духовних. Іменовано о. Михайла Сімовича, сотрудника в Чернівцях совітником, а о. Володимира Лисенка парохом Садагурським асесором станиславської консисторії.

Слідуюче засідане краєвої ради шкільної відбуде ся сеї п'ятниці.

Пані Іванна Ільницька, учителька в Садагурі, піддала ся в четвер тяжкій операції новотвору. Визначний учительці і Русинці-Патріотці бажаємо щиро, щоби як найкорше виздоровіла.

Із буковинських шкіл середних. На засіданню ради шк. кр. із 31-го марта с. р. рішено м. и. старати ся в міністерстві просвіти і віроісп. о заведені другої егзорти для гр.-кат. учеників чернов. шкіл середних, предложено міністерству із прихильною заявою просьби о урльони професорів Іл. Федоровича і Нусабави, а також іменовано суплентами укічених студентів фільзофії Андрія Сабата в Кіцмани, а Кльоґа в І. п. к. гімн. в Чернівцях. — Найблизші клязурові і устні іспити для учителів шкіл серед. розпочнуть ся в суботу дня 20. мая. Зголошувати ся треба листовно або особисто в дирекції найдалше до 15. мая.

В Білій (пол. пов. Чернівці) увійшла в жите із днем 10. цвітня с. р.

почтова складниця; єї лучить із п. к. урядами поштовими в Стрілецькій Куті і Чернівцях (2) піший післанець, що ходить двічі денно до названих урядів поштових. Ведене сеї складниці поручено надучителеви Синюкови в Білій.

Вечерок в честь Тараса Шевченка відбуде ся в неділю дня 16. цвітня с. р. н. с. о 6ій годині по пол. в сали громадській в Бергометі н. С. з отсею програмою: 1. Вступне слово (К. Д.) 2. Deutsches Lied (ученики VI. кл.) 3. Руска декламация (уч. IV. кл.) 4. Дуєт (М. Д. і К. І.) 5. Відчит (С. С.) 6. „А звідси гора“ (мішаний хор). 7. „Алер“ (К. Д.) 8. Ой Дністре, мій Дністре (уч. IV. і V. кл.) 9. Тополя (О. Б.) 10. Січові вирави. 11. скрипки-Solo (П. Б.) 12. „Гамалія“ (уч. V. кл.) 13. Мужеский хор. 14. „Кавказ“ (С. С.) 15. Ще не вмерла Україна („Січ“). Вступ: Крісло 2 кор., стоячі місця 50 сот. Чистий дохід призначений на будову „Народного Дому“ в Бергометі н. С. Надатки приймає ся з подякою. — *Комітет.*

Нова агенція „Дністра“. Маю честь прилюдно повідомити, що письмом з дня 27. лютого 1905. Товар. вз. обезпичень „Дністер“ у Львові установило мене агентом для Серету й окресности. — Отвараючи для того в своїм власнім домі в Сереті при улиці Войнаровича ч. к. 570 (коло старої пошти) агенцію згаданого одинокого руского товариства, упрашаю всіх щирих Русинів серетського повіта, щоби зволили всі огнєві обезпечення будинків, двержимостей і збіжа у мене залагоджувати. — *Ілля Лакуста* учитель в Сереті.

На бурсу Народного Дому звалили ласкаво жертвувати Вп. П.: Єротей Пігуляк 6 кор., Омелян Попович 6 кор., Кмицькевич 2 кор., Волод. Ясеницький 6 кор., Володимир Михальский 12 кор., др. Конст. Клим 6 кор., др. Смал-Стоцький 6 кор., др. Гордінський 9 кор., о. Тиміньский 10 кор., Руска Каца в Чернівцях 203 кор. 60 сот. — *Членські вкладки* вложили Вп. П.: Модест Левицький, Николай Ісєнєнко, др. Стефан Гордінський по 5 кор., Казимир Петрачук, Проніслава Клим і др. Мирон Кордуба по 4 кор., др. Михайло Литвинович і Осип Проскурницький по 2 кор., Даміан Сімович 10 кор., і др. Лев Петровський 6 кор. — За виділ Народного Дому *Михайло Іванко*.

„Руска селянська бурса“. На бурсу жертвували: Пп. уч. Кароліна Суханос 4 кор., офіціал почт. Жалковський 4 кор., надуч. Іван де Брага 1 кор., Мінодора де Брага 2 кор., уч. Леонтий 1 кор., надуч. Шербановський 1 кор., уч. Шлемко 1 кор., Іван де Тевтул з Гадікальви 1 кор., а п. Хризонт Якубович пожертвував підчас урядования п. судії Коралевича, котрий погодив его із противником 20 кор. Заряд бурси складає всім щирим жертводавцям як найсердечнішу подяку. — *П. Клим.*

Із штуки і літератури.

Концерт в пам'яті Т. Шевченка, устроений сеї неділі „Буковинським Бояном“, був гідним святкуванням пам'яті нашого безсмертного генія, в чім головна заслуга невтомилого голови „Бояна“, п. Модеста Левицького. Трудні композиції Лисенкові відспівав мішаний і мужеский хор бездоганно, в чім головна заслуга проф. Колера, що з маленких початків нашого „Бояна“, помімо неперестанної зміни членів хору, держить его на висоті справдішого артизму. Солістки п. Бухер, Пігуляк і Грушківчак та солісти панове Левицький, Буцко, Садагорський і Федорович відспівали свої трудні партії знаменито. І повна оркестра військова грала добре, особливо Вербицького симфонію, котру мусіла на домагання публіки повторити. Панна Жураківська виголосила оду „До Основ'яненка“ зі зрозумінем і запалом, а п. др. Маковей навизав свою вступну промову влучно до нинішних подій у Росії. На концерт прибули президент краю, др. Блайдебен, маршалок краю, барон Василько і віцепрезидент міста, др. Райс із своїми подругами. Із черновецьких Русинів явили ся майже всі, бо декого з „патріотів“ ми таки не бачили, за те з провінцій явило ся дуже мало, а з наших місцян майже ніхто, через що багато крісел в партері було порожніх. На будуче пам'ятати-б нашії інтелігенції і на провінції, що Шевченкове святю в Чернівцях є головною націо-

нальною маніфестацією бук. Русинів, в якій вся свідомо буков. Русь повинна взяти громадну участь. Та про се і де-що вльше поговоримо небавом обширніше.

„За красою“. В Чернівцях вийде вже незабаром під сим заголовком альманах в честь нашої письменниці Ольги Кобилянської. Альманах сей зібраний і виданий заходом д. Остапа Луцького вийде без ніякої формальної копечности і буденної конвенціональности. До двадцяти письменників із України, Галичини й Буковини, між якими зустрічаємо перші імена нашого письменства, що помістилися у ній свої твори, роблять се ради привіту для нашої славної письменниці. Зверхній вигляд альманаха, не кажучи вже про сам зміст, дуже добрий. Альманах виходить накладом д. М. Грабчука і буде коштувати зброшурований 3 кор., а в золоченій оправі 4 кор.

Пан Іван Франко супроти **мого 30 літнього ювілея.** Львів 1905. З друкарні Народової Манєжних ст. 11—16-ки. — Наведена брошурка се відповідь д. М. Павлика на статью д. др. Івана Франка, поміщену в мартовій книжці „Літ. Наук. Вістника“ п. з. „М. Павлик. Замість ювілейної силуетки“. До сеї пожадування гідної та незвичайно прикрої справи надіємо ся ще повернути.

Das Urteil der europäischen Kulturwelt über den Ukas vom Jahre 1876. Eine Enquete. Äusserungen von: 1) Reichstagsabgeordn. Dr. A. Hedin (Stockholm); 2) Universitätsprofessor Mr. Oskar Browning (Cambridge); 3) Johannes Schlaf (Berlin); 4) Universitätsprofessor Dr. Mario Rapisardi (Catania, Sizilien); 4) ehem. franz. Minister Yves Guyot (Paris); 6) Van Eeden (Bussum, Niederlande); 7) Dr. Franz Oppenheimer (Berlin); 8) Universitätsprof. Dr. Giuseppe Sergi (Rom); 9) Universitätsprofessor Dr. N. C. Frederiksen (Kopenhagen); 10) Björnstjerne Björnson (Aulestad, Norwegen); 11) Professor A. De Gubernatis (Rom); 12) Universitätsprofessor Dr. E. Hasse (Leipzig); 13) Reichstagsabgeordn. E. Wavrinsky (Stockholm); 14) Universitätsprofessor Dr. G. Buchholz (Leipzig); 15) Prof. Anatole Leroy-Beaulieu (Paris); 16) Fredrik Bajer (Kopenhagen); 17) Reichstagsabgeordn. Bischof Dr. K. H. v. Schéle (Visby, Gotland); 18) Reichstagsabgeordn. H. v. Gerlach (Berlin); 19) Georges Weil (Paris); 20) Dr. Friedrich Hertz (Wien); 21) norwegischer Minister J. Lövland (Christiania), u. a. Wien 1905. Verlag der „Ruthenischen Revue“. Preis 30 Heller. Оця брошура вийшла яко передрук з „Ruthenische Revue“ і містить вискази 21 найвизначніших європейських світочів про культурну вартість заборони українського слова в Росії. Знаходимо там такі імена, як др. А. Гедін; Бернштегєрне Бернзон; звісний англійський учений, проф. Оскар Бравнінг; італійський проф. др. Джузєпе Серджі; проф. Leroy-Beaulieu; звісний французький письменник (що був вже двома наворотами міністром) Yves Guyot; загально поважаний в Європі учений, іменований недавно (вже другий раз) міністром I. Lövland; звісний шведський учений, др. теології, прав і фільзофії К. Г. Шеле (єпископ Готландії і загально поважаний всіми партіями посол до парламенту) і и. Брошуру сю, що єї в більшій часті розіслано даром за границю, набувати можна в адміністрації „Ruthenische Revue“ у Відні, VIII., Wickenburggasse Nr. 10 або в книгарни Наукового тов. ім. Шевченка у Львові. Ціна 15 крайцарів (30 сотинів).

К. Меніє, славний різьбар-малар бельгійський, що любив брати за теми своїх праць особливо мотиви з життя робітників — один з найшляхотніших і найглубших таланів артистичних умер в Брукселі.

„Bukowiner Schule“ платить за всі праці поміщені в сій часописі, на що звертаємо увагу руского учительства, щоби надсилали свої праці редакції, як найчисленніше, що лежить надто і в інтересі руского шкільництва.

Комітет редакційний грейцарової бібліотеки „Фільм Руска Школа“ черн. пов. робить отсею дорогою уважними вп. предплатників, що всякі залеглости чи то замовлення що до висше згаданого видавництва, належить пересилати на руки тов. Івана Синюка надучителя в Білій п. Іосо. — *Ілля Ілюк.*

Оголошення Кас райфайзенських.

Загальні весняні збори „Каси позичкової і шадничої“ для громади Рокити відбудуться дня 16. лют. цвітня о 1-ій пополудню в домі читальні з слі- дуючим дневним порядком: 1. Спра- воздане касове за рік 1904. 2. Прочитане протоколу. 3. Біланс за рік 1904. 4. Ви- бір старшини 5. Вільні внески і запитання. *Старшина.*

Каса позичкова і шадничка для громади Малаїтинці відбуде сво- ї за- гальні збори дня 23. цвітня 1905. пополудню з слі- дуючим дневним по- рядком: 1. Прочитане протоколу. 2. Справоздане касове за рік 1904. 3. Бі- ланс за рік 1904. 4. Зміна в раді над- зорчій. 5. Вільні внесення і запитання. — За старшину *Михайло Колодильник.*

Найлучше і вже випробоване средство на ревматизм есть **NERVOL**

антика др. Ю. Францо- за в Тернополі.

Се є знамените усмиряющее средство до- натирання против всяких ревматичних бо- лів, простудження, ломаня костей, пле- чий гістця і нервових недуг. Прошу ува- жати на напис „Nervol“ і не при- нимати ніяких „Нервотонів“.

Ціна флакона 80 сот. 10 флаконів (фла- шонок) 8 кор. з оплатою і опакуванем.

Велику фотографію

бук. руских послів

із славної роботи п. і к. при- дворного фотографа Багріновича висилає франко за 2 **Корони** „Руска Бесіда“ в Чернівцях.

КАЛЕНДАР

„Рускої Бесіди“

коштує тепер лиш 40 с.

а з пересилкою поштовою 50 с.

Упрашаю всіх тих Ви. па- нів що побрали календарі „Рускої Бесіди“ в розпродаж а до сеї пори не звернули ані гроший ані календарів, аби в можливо короткім часі зробили одно або друге.

З поважанем *Ів. Захарко.*

Г. ФАЙЛЕС

усувач нагніток

Чернівці,

ул. Руска ч. 8.

Друкарня „Рускої Ради“

виконує

всілякі роботи друкарські

скоро і дешево.

ОПОВІСТКА.

На основі рішення трицять п'ятих звичайних загальних зборів ак- ционерів **Віденського банку**, що відбули ся п'ятого дня, виплатити ся дивіденда за рік 1904

30 корон

почавши від 7. цвітня с. р. за зворотом зиску в р. 1904 дотичних купонів акційних à 200 злр.

У Відні в ліквідатурі віденського банку, I. Herrengasse 8. як також в депозитових касах і конторах виміни віденського банку:

I., Herrengasse 10, II., Praterstrasse 15, III., Hauptstrasse 24, IV., Rainerplatz 8, V., Ma- riahilferstrasse 75, VII., Burggasse 71, VIII., Josefstädterstrasse 25, IX., Nussdorferstrasse 2, X., Keplerplatz 11, XV., Mariahilfergürtel 1, XVII., Hernalser Hauptstrasse 43, XX., Wallenst. 3.

в **Аусіг а/Е, Берні, Буда-Песті, Чернівцях, Грацу, Львові, Пра- зі, Фріду-Містену,**

в **Ст. Пельтен, Просніці і Бін- Найштат** в експозитурах Wiener-Bank- verei-n-y. 30 (1—1)

в **Берліні** в німецькім банку.

в **Франкфурті а/М.** в німецькім тов. банкові і в Франкфуртській філіалі нім.

в **Трієсті** в комерціалнім банку Triestina

в **Стутгарті** в віртсбергі. тов. банкові,

в **Монахові** в баварській філіалі німець- кого банку.

в **Цуріху** у швайцарскім кредитовім банку

в **Басилеї** у швайцарскім кредитовім бан- ку і в тов. акційнім.

Купони, на котрих мусить бути подане імя надавця на задній стороні, мусить подавати ся враз із посвідкою, яку дістане ся при кожних вишних згаданих платних місцях.

Відень, 6. цвітня 1906.

Віденський Банк.

AUSTRO-AMERICANA.

Австрійське сполучење акційне кора- бельно-перевозове тов. в Трієсті.

Правдивий пасажирский оборот до Америки через Трієст-Нью-Йорк.

Генеральна АГЕНЦИЯ для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ:

Гольдлюст і Спілка

Чернівці, ул. Палати краєвої 6.

Для провінцій приймає ся агентів.

6 (7—10) н.

Склад товарів Б. Бальтінестра молодшого

Чернівці, улица Головна-Енценберга ч. 3.

повідомляє Вп. Публику, що надійшли весняні артикули в великім виборі і просить о ласкаві відвідини.

Капелюхи. Самостійна продаж капелюхів Осип Піхлер і Сини в Грацу, II. Лядште- в Александрий. Склад різнородних фабри- з фільцу, льодену, боброві, чорні і у всіляких модних краєсах. Циліндри і кляки послідня новість.

Парасолі від сонця і дощу. En tout cas чисті шовкові з наймоднійшими ручками. Чорні (гаранція через одян сезон) К. 10-45, чорні (гарант на оден рік К. 13-30, чорні (гарант на 2 роки) К. 17— Такі самі у всіх модних краєсах. Цигарниці і прочі подібні артакули після послідної моди. Парасольки дитинячі в найбільшій виборі. Парасолі від дощу, для панів пань і дитий.

Шапки для дам, панів, дівчат і дитий до гри Tennis і т. д. н. ужитку у великем виборі.

Вироби паньчохові. Паньчохи дамські сіткі, паньчохи для дитий найліпший виріб, сіткові кафтанітки, завукавочки у всіх модних краєсах.

Конфекция. Убраня для дитий Ceys, жакети і т. н.

Склад ц. к. упрвіліюваної фабрики товарів з альпаки

Товари обувні. Самостійна продаж обу- і з інших славних фабрик як Антін Чапек весну. Черевики весняні обкладані льякером, шом і трікотовим нутром для панів дам дї- черевики домові і ріжні найліпшої якості до виправ гімнастичних.

ви з Гоуднярекої фабрики Ф. А. Попера у Відні і т. д. Найліпші фабрикати на- Boxealt і Chevreaux з шовковим плі- тий. Чоботи до польованя (ручна робота) для панів і дам як також черевики

Біле і краватки з правдивого англійського зефіру, в десень, білі пікові, гладкі, фалдо- вані під гарантією. Ковнярики і маншети, білі і в краєсах. Краватки тукраєві і англійські, кожного місяця нові.

Артикули до подорожи. Найбільший вибір валізок, куферів, цуделок, ташок, клун- ків ремінців до пакованя, касет, цигарових мішочків, нецварків пледів, мішків на біле, дамських мошонок на дорожність і т. д.

Артикули шпортові. Відбивачі до гри Lawn-Tennis, бальони, больці, шапки і т. н. до того прибори.

і хінського срібла В. Бахмана і спілки у Відні.

Друкарня „Рускої Ради“ в Чернівцях

має на складі

Книги і друки для Кас райфайзенських.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Маємо честь повідомити Ви. П. Т. Публику, що отворили ми вже при ул. Паньскій ч. 16 10 (8—12) с. н.

РОБІТНЮ І СКЛАД ДАМСКИХ КОНФЕКЦІЙ.

Маємо на складі **костюми, загортки, жакети, плащі** і убори диточі.

Все те найновішого крою і по мірних цінах,

Замовленя після міри і бажаня виконують ся сейчас.

О численні відвідини упрашаючи пишємось з глибоким поважанем

Кац і Рудель.

МИЛОШІХТА

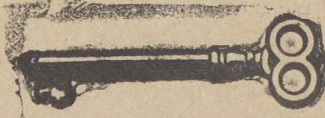
„Олень“

„Марка“

„Ключ“

Найліпше найвидат- нійше і найдешевше мило. Вільне від всяких піклливих домішок.

Всюди до набутя

При купні належить зауважати, аби кож- дий кавалок мила мав напис „SCHICHT“ і повисшу марку охоронну.

41 (14—18 н.)

Видає товариство „Руска Рада“, в Чернівцях.

З друкарні товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.

За редакцію відповідає: Іван Захарко